

מ"ת 14147/07 - מדינת ישראל נגד טארק חמדי

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 20-07-14147 מדינת ישראל נ' חמדי(עוצר)
תיק חיזוני: 318811/2020
בפני כבוד השופט עמיות רוזנים
מבקשת מדינת ישראל
ע"י עו"ד זהר המידי קבשה - שלוחת תביעות עכו
נגד טארק חמדי (עוצר)
ע"י ב"כ עו"ד וליד גאנם
החלטה
בבקשה לעיון חוזר

בגונד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו פצעית אדם אחר באמצעות סכין, לרבות חתק באורך 7 ס"מ בפניו של הקורבן, על רקע לטענות בדבר חוב כספי בסך 500 ₪. בהחלטה מיום 15/7/20, לאחר שקבעתי קיומן של ראיות לכואורה המקומות סיכוי סביר ביוטר להרשעת המשיב בעבירות שייחסו לו וUILLET מסוכנות ברמה גבוהה, ולאחר שמדובר הודיע כי הוא מסכים למעצר עד תום ההליכים תוך שמירה על זכות להציג חלופת מעצר ללא שינוי בנסיבות, הורית עלי מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ביום 20/9/20, הגיע המשיב בקשה לעיון חוזר, במסגרת עתר לשחרר אותו ממעצר לאלטר. העילה העיקרית של הבקשה היא כי דין שנקבע לשמעית ראיות בתיק העיקרי, ביום 20/9/16, לא התקיים נכון אי הבאת המשיב לדין ואי התיצבות עדי המאשימה. מועד חדש לשמעית ראיות לא נקבע והימשכות ההליכים גורמת למשיב ולמשפחה נזק רב.

המבקשת מתנגדת לבקשת בתוקף, מבירה כי אי התיצבות המשיב והעדים לדין נבעה מגורמים שאינם תלויים בה לרבות, העובדה שהמשיב ואחד מהעדים היו עצורים באותה עת בבית מעצר "אדום" ולא ניתן להביאם, עד נוסף שהה בבדוק, שני עדים נוספים שהם אביו של המשפט וחברו לא התיצבו ועדים אחרים כן התיצבו לדין. ההחלטה הודיעה כי כאמור בבקשתה, נקבע דין נוסף נסוף בתיק העיקרי, לשמעית ראיות, ביום 20/2/11. עוד הדגישה המשפט, נכון חומרת המעשים שביצע המשיב ונسبותיהם, כי נשקפת מהמשיב מסוכנות ברמה גבוהה, שלא מאפשרת לתת בו אמון, שלא פחתה. לא נתגלו עובדות חדשות, לא השתנו נסיבות ולא חלף זמן ניכר, המצדיקים לעין מחדר בהחלטה המעצר.

דין והכרעה

טרם חלפו 3 חודשים מאז 20/7/15, עת הוחלט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. הבקשה לא מגלה כל נימוק על פי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"א-1996, שצדיק עיון מחדש, לא עובדות חדשות, לא שינוי נסיבות ולא חלוף זמן מהותי. כל עילתה של הבקשה בכך שהדין בתיק העיקרי, שהוא קבוע לשמעית ראיות ליום 20/9/16, נדחה ליום 20/2/11.

כבר נקבע בפסקה כי חלוף 3 חודשים, כשלעצמם, לא מהווה "זמן ניכר", המצדיק עיון מחדש בהחלטה מעצר. התארכות ההליך הפלילי למשך לתקופה שלא עולה על 9 חודשים [סעיף 61(א) לחוק המעצרים], אינה מהווה, ככלעצמה, עילה לעיון מחדש.

הדין הנדחה שנקבע ליום 20/2, אינו רחוק, באופן יחסית, ואיןנו מתקרב לתקופה של 9 חודשים.

כפי שנקבע בהחלטה הנ"ל, נכון המעשים המיחסים לחשodo וnbsp;ונסיבות הביצוע, המסוכנות הנשקפת מהמשיב הינה

גבואה מאד. חלוף 3 חודשים כשלעצמם לא מהווים אינדיקציה כלשהי להפחחת המסוכנות. ויצוין, כי המבקש אף לא מציע חלופת מעצר ספציפית כלשהיא.

זה יינו, עסוקין בבקשת משללת עילה, שדינה להידחות על הסף, ללא צורך בקיום דין. ראו בעניין זה למשל בש"פ דה ינו, פלוני ב' מדינת ישראל (15/5/96) 3258/96:

"סעיף 37 לחוק מזча עצור לבקש עיון חוזר בהחלטת מעצר-

"אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו נסיבות והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של בית המשפט."

בקשה לעיון חוזר אמורה, איפוא, לגלות - על פניה - כי "נתגלו עובדות חדשות" או כי "נשתנו נסיבות", שבלא קיומו של אחד משני אלה אין כלל בקשה לעיון חוזר לפני בית-המשפט... נסיף ונדע עוד זאת, כי בקשתו של העורר לעיון חוזר לא גילהה על פניה עילה על-פי דין לעיון חוזר. בקשה מעין זו - ראייה היא לדחיה על הסף, ולעניןנה ניתןטעון כי אין צורך כלל להזמין את העצור או את בא-
כו...".

וראו גם בש"פ 5734/18 שטארה נגד מדינת ישראל (1/8/18), גם שם דין בית המשפט העליון בבקשת לעיון חוזר, חסרת יסוד וסיכוי שננדחתה ללא דין.
על כן, בשלב זה, הבקשת נדחתת על הסף, ללא דין.

המציאות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"א, 11 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.